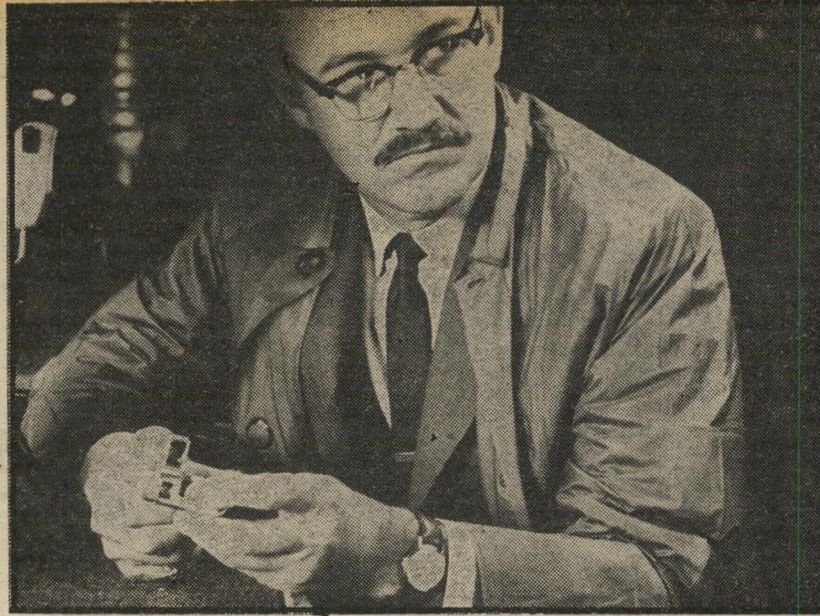

4. וינסנט, פול, פראנסואה וכל האחרים (צרפת)

3. השיחה (ארצות-הברית)

ט הטוב תשל"ה * הסרט ה

בידו ולצאת להרוג כל מי שנחשד בעיניו כעבריין. ולמי שמשמעם כבר מסתם אלימות ומין, ולא רואה בהם עוד חידוש, נמצאו השנה גם וריאציות מעניינות יותר על הנושא. פייר פאולו פאזוליני, למשל, החזיר את האדם למרכיביו הפרימיטיביים ביותר באקף לילה ולינה, והפך מישכביו זכר, מישחקימין מוזרים — כמו יריית חץ פאלי לאבריהמין הנשי, וקטיעת ידיים, רגליים וראש כעונש על בגידה — חווייה אחת כוללת של אדם, אשר אדרת-התריכות נשרה מעליו.

חסידי הגרוטסקה, לעומת זאת, יכלו לראות בפיתויו של מימי את אלנה פיורה הענקית, שמנה, מבוגרת, אדירת-מימדים, פושטת את בגדיה ומשליכה את בשריה העירומים על ג'אנקארלו ג'אניני האומלל, שנמעך תחת הנטל הכבד.

ואילו למאזוכיסטים-לשמם נשמרה גם השנה, כרגיל, חוויית הסרט הישראלי. אם במשך השנה נדמה היה למישהו, בעטיים של הציונים שהוענקו לסרטים אלה, כי הענף השפוף והמגמגם הזה התאושש, יקח נא בחשבון שכאשר מדברים על סרט ישראלי, הכל יחסי.

(המשך בעמוד 36)

שחקנית-מישנה השנה: מדלין קאהן

„אוכפים לוהטים“, „פראנקנשטיין הצעיר“

שחקן-מישנה השנה: הולגר לוונאדלר

„לאקומב לויין“

הגי-הפסה, מלקקים את השפתיים למראה הבדיחות הכחולות של טכט משוגע, ונדמה להם שגילו נתח חדש של תרבות, שלא ידעו עליו לפניכן.

ולמי שהארוטיקה אינה מספיקה לו, כדי להביאו לאורגזם, הוצע גירוי אחרי, בשפע — האלימות.

אלימות

ומהלומות

מ ירדפי-מכוניות ומהלומות הפכו מ-טירוף מהירי במדור שבע פלוס עד ל-בדיחה, בשוטרים שכאלה, אולם שני ה-סרטים הללו, גסייחד, ניראו תיזורים ו-עדינים בהשוואה לשני מתחסי-הרצח ה-בולטים של השנה, בראש מורם ומשאלת-מוות.

ואם בראשון שבין השניים הגיבור היה לפחות איש-חוק, שנבחר באופן דמוקרטי למלא את תפקידו גם אם אינו עושה זאת לפי התקנון, הרי הסרט השני, ובו אחד מכוכבי-הקופה של הזמן האחרון, צ'ארלס ברונסון, היה בפירוש מינשר פאשיסטי, שהטיף לכל אזרח ליטול נשק

ט הדע תשל"ה * הסרט ה

4. דיזיזי מילר (ארצות-הברית)

3. האמריקאי (צרפת)